

Rada
Európskej únie

V Bruseli 24. mája 2024
(OR. en)

10255/24

LIMITE

JAI 866
COPEN 278
DROIPEN 156
FREMP 261
SOC 393
CODEC 1338

**Medziinštitucionálny spis:
2023/0250(COD)**

POZNÁMKA K BODU I/A

Od:	Generálny sekretariát Rady
Komu:	Výbor stálych predstaviteľov (časť II)/Rada
Predmet:	Návrh smernice Európskeho parlamentu a Rady, ktorou sa mení smernica 2012/29/EÚ, ktorou sa stanovujú minimálne normy v oblasti práv, podpory a ochrany obetí trestných činov a ktorou sa nahrádza rámcové rozhodnutie Rady 2001/220/SVV – všeobecné smerovanie

I. KONTEXT

1. Komisia 12. júla 2023 predložila Rade a Európskemu parlamentu návrh smernice Európskeho parlamentu a Rady, ktorou sa mení smernica 2012/29/EÚ, ktorou sa stanovujú minimálne normy v oblasti práv, podpory a ochrany obetí trestných činov a ktorou sa nahrádza rámcové rozhodnutie Rady 2001/220/SVV¹, ktorej cieľom je riešiť osobitné problémy, ktoré si vyžadujú cielené zlepšenia existujúceho rámca, s cieľom zlepšiť výkon práv obetí.

¹ 11840/23.

2. Tento návrh smernice je založený na článku 82 ods. 2 písm. c) Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ) (riadny legislatívny postup).
3. Európsky hospodársky a sociálny výbor zaujal stanovisko 13. decembra 2023².
4. Pracovná skupina COPEN rokovala o návrhu na zasadnutiach 22. septembra 2023, 16. októbra 2023, 10. januára 2024, 23. februára 2024, 15. marca 2024, 15. a 16. apríla 2024 a 17. mája 2024 a dohodla sa na znení, ktoré sa uvádza v prílohe k tejto poznámke.
5. V Európskom parlamente nesú hlavnú zodpovednosť Výbor pre občianske slobody, spravodlivosť a vnútorné veci (LIBE) a Výbor pre práva žien a rodovú rovnosť (FEMM). María Soraya Rodríguezová Ramosová a Javier Zarzalejos boli vymenovaní za spravodajcov. Správa bola predložená 25. marca 2024; Európsky parlament prijal svoj mandát na rokovanie na plenárnom zasadnutí 11. apríla 2024 a návrh bol postúpený Výboru pre občianske slobody, spravodlivosť a vnútorné veci (LIBE) a Výboru pre práva žien a rodovú rovnosť (FEMM) na účely začatia medziinštitucionálnych rokovaní.

II. ZÁVER

6. Výbor stálych predstaviteľov sa preto vyzýva, aby:
 - (a) potvrdil dohodu o znení všeobecného smerovania, ktoré sa uvádza v prílohe³ k tejto poznámke, a
 - (b) odporučil Rade, aby ako bod A jedného z nadchádzajúcich zasadnutí dospela k všeobecnému smerovaniu, ktoré sa uvádza v prílohe k tejto poznámke, čím umožní predsedníctvu viesť príslušné rokovania.

² Ú. v. EÚ C, C/2024/1592, 5.3.2024, s. 1.

³ Zmeny oproti pôvodnému návrhu sú vyznačené **tučným písmom** alebo symbolom [...].

Návrh

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY,

**ktorou sa mení smernica 2012/29/EÚ, ktorou sa stanovujú minimálne normy v oblasti práv,
podpory a ochrany obetí trestných činov a ktorou sa nahrádza rámcové rozhodnutie Rady
2001/220/SVV**

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 82 ods. 2 písm. c),

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru⁴,

so zreteľom na stanovisko Výboru regiónov⁵,

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom,

⁴ Ú. v. EÚ C, C/2024/1592, 5.3.2024, s. 1.

⁵ Ú. v. EÚ C , , s. .

keďže:

- (1) Únia prijala smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2012/29/EÚ s cieľom zabezpečiť, aby boli obetiam trestných činov poskytované primerané informácie, podpora a ochrana a aby sa mohli zúčastňovať na trestnom konaní⁶.
- (2) Komisia posúdila, ako si obeť uplatňovali svoje práva vyplývajúce zo smernice Európskeho parlamentu a Rady 2012/29/EÚ a svoje výsledky uverejnila v hodnotiacej správe⁷. Z hodnotenia vyplýva, že aj keď smernica 2012/29/EÚ vo všeobecnosti priniesla očakávané výhody a mala pozitívny vplyv na práva obetí, určité problémy týkajúce sa práv obetí podľa tejto smernice stále pretrvávajú. K zisteným nedostatkom patrí nedostatočná schopnosť obetí uplatniť si svoje právo na prístup k informáciám, právo na podporu a ochranu podľa individuálnych potrieb každej obete, právo zúčastňovať sa na trestnom konaní či právo na získanie rozhodnutia o náhrade škody páchatelom počas trestného konania. **Cieľom** tejto revízie smernice Európskeho parlamentu a Rady 2012/29/EÚ je reagovať[...] na [...] nedostatky, na ktoré sa poukázalo pri jej hodnotení, ako aj v rámci početných konzultácií.

⁶ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2012/29/EÚ z 25. októbra 2012, ktorou sa stanovujú minimálne normy v oblasti práv, podpory a ochrany obetí trestných činov a ktorou sa nahrádza rámcové rozhodnutie Rady 2001/220/SVV (Ú. v. EÚ L 315, 14.11.2012, s. 57).

⁷ Pracovný dokument útvarov Komisie, Hodnotenie smernice Európskeho parlamentu a Rady 2012/29/EÚ z 25. októbra 2012 (SWD/2022/0179 final).

- (3) V snahe poskytnúť obetiam jednoduché a moderné prostriedky na uplatňovanie svojich práv by mali členské štáty obetiam umožniť, aby s príslušnými vnútroštátnymi orgánmi komunikovali elektronicky. Obete by mali mať možnosť využívať elektronické nástroje, **ak sú k dispozícii**, na získavanie informácií o svojich právach a svojom prípade, na oznamovanie trestných činov a na inú komunikáciu s príslušnými orgánmi a so službami podpory prostredníctvom **informačných a** komunikačných [...] technológií. Obete by mali mať možnosť výberu **medzi** spôsobmi komunikácie, **ktoré sú k dispozícii**, a členské štáty **môžu** [...] takéto **informačné a** komunikačné [...] technológie poskytnúť ako alternatívu k štandardným spôsobom komunikácie, avšak bez toho, aby ich [...] nahradili. **Ak si to obete želajú**, mali by mať **nad'alej k dispozícii možnosť osobnej komunikácie vrátane komunikácie s príslušnými orgánmi a so službami podpory.**

- (4) S cieľom zabezpečiť komplexné komunikačné kanály, ktoré by prihliadali na celý rad potrieb obetí v súvislosti s ich právom na prístup k informáciám, by všetky obeť bez ohľadu na to, kde v EÚ a za akých okolností k trestnému činu došlo, mali mať prístup k linkám pomoci pre obeť, ktoré by mohli z celej EÚ kontaktovať prostredníctvom telefónneho čísla 116 006 [...].
- Členské štáty môžu takéto služby ponúkať aj prostredníctvom iných bezpečných a prístupných informačných a komunikačných technológií vrátane online aplikácií a webových sídel.** Takéto linky pomoci by mali obetiam poskytovať informácie o ich právach, ako aj emocionálnu podporu, a v prípade potreby by mali ich prípad postúpiť polícii alebo iným službám vrátane iných špecializovaných liniek pomoci. **Linky pomoci môžu prevádzkovať vyškolení dobrovoľníci, ktorí sú schopní poskytovať emocionálnu podporu, ktorú možno chápať ako empatický prístup k obetiam, aby získali pocit, že sú akceptované, v bezpečí a môžu sa slobodne vyjadriť.** Uvedené linky pomoci by mali obetiam sprostredkovať kontakt aj na iné špecializované linky pomoci, ktoré sú uvedené v rozhodnutí Komisie 2007/116/ES⁸, ako je napríklad detská linka pomoci dostupná na harmonizovanom telefónnom čísle „116 111“, linka pre nezvestné deti dostupná na harmonizovanom telefónnom čísle „116 000“ a linka pre rodovo motivované násilie dostupná na harmonizovanom telefónnom čísle „116 116“. **Linky pomoci by mali byť k dispozícii v úradnom jazyku alebo úradných jazykoch členského štátu, ako sa stanovuje vo vnútroštátnom práve. Členské štáty sa však vyzývajú, aby tieto služby poskytovali aspoň v jednom ďalšom jazyku, ktorý sa v členskom štáte najviac používa a ktorý by mal každý členský štát určiť na základe objektívnych kritérií. S cieľom uľahčiť poskytovanie tejto služby v ďalšom jazyku by členské štáty mali zväžiť používanie moderných technológií, ako sú aplikácie na preklad a tlmočenie, ako aj telefonické tlmočenie. Linky pomoci by mali fungovať podľa všeobecných pravidiel pre služby na podporu obetí a mali by byť v záujme obetí dôverné a bezplatné.**

⁸ Rozhodnutie Komisie 2007/116/ES z 15. februára 2007 o rezervovaní národného číselného rozsahu začínajúceho sa 116 pre harmonizované čísla pre harmonizované služby sociálneho významu (Ú. v. EÚ L 049, 17.2.2007, s. 30).

- (5) Všeobecnou linkou pomoci pre obeť by nemala mať dotknutá prevádzka osobitných a špecializovaných liniek pomoci, ako sú detské linky pomoci a linky pomoci pre obeť násilia na ženách a domáceho násilia, ako sa vyžaduje v smernici Európskeho parlamentu a Rady (EÚ).../...⁹ [o boji proti násiliu na ženách a domácemu násiliu]. Všeobecné linky pomoci pre obeť by mali fungovať popri špecializovaným linkám pomoci.

⁹ Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) .../... o boji proti násiliu na ženách a domácemu násiliu (Ú. v. EÚ ...).

- (6) Proces oznamovania trestných činov v Únii by sa mal zlepšiť, aby bolo možné bojovať proti beztrestnosti, zabrániť opakovanej viktimizácii a zaistiť bezpečnejšiu spoločnosť. Je potrebné bojovať proti ľahostajnosti verejnosti voči trestnej činnosti, a to [...] poskytovaním pomoci obetiam, ako aj vytváraním bezpečnejšieho prostredia pre obeť na oznamovanie trestných činov [...]. [...] **Je dôležité, aby členské štáty zabezpečili, aby obeť, ktoré sú štátnymi príslušníkmi tretích krajín, neboli – bez ohľadu na ich pobytový status – odrádzané od ohlasovania a aby sa s nimi zaobchádzalo nediskriminačným spôsobom, pokiaľ ide o ich pobytový status, v súlade s cieľmi tejto smernice. S cieľom chrániť všetky obeť pred opakovanou a sekundárnou viktimizáciou je dôležité, aby sa uplatňoval prístup zameraný na obeť. Predovšetkým by sa malo zabezpečiť, aby sa vynucovaním konania o návrate podľa smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/115/ES¹⁰ nebránilo obetiam vo výkone ich práva na vypočutie podľa tejto smernice. Členské štáty môžu v súlade so smernicou 2008/115/ES rozhodnúť o udelení samostatného povolenia na pobyt alebo iného oprávnenia poskytujúceho štátnemu príslušníkovi tretej krajiny, ktorý sa neoprávnene zdržiava na ich území, právo na pobyt z humanitárnych dôvodov, dôvodov hodných osobitného zreteľa alebo iných dôvodov, a musia si splniť povinnosť podľa uvedenej smernice zohľadňovať, pokiaľ je to možné, osobitné potreby zraniteľných osôb počas lehoty na dobrovoľný odchod, ak sa taká lehota v zmysle uvedenej smernice poskytla.**

¹⁰ **Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/115/ES zo 16. decembra 2008 o spoločných normách a postupoch členských štátov na účely návratu štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí sa neoprávnene zdržiavajú na ich území (Ú. v. EÚ L 348, 24.12.2008, s. 98).**

Všetky zraniteľné obeť, ako sú detské obeť alebo obeť v zaistení a zadržaní, ktoré sú vystavené zastrašovaniu alebo sú inak závislé od páchatel'a, resp. ktorých mobilita je obmedzená, by mali mať možnosť oznámiť trestný čin za podmienok zohľadňujúcich ich osobitnú situáciu a v súlade s **každým relevantným** protokolom[...] **alebo usmernením** osobitne vypracovanými na tento účel. **Je dôležité, aby členské štáty motivovali každú osobu, ktorá má poznatky alebo dôvodné podozrenie, že došlo k spáchaniu trestných činov alebo že možno očakávať ďalšie násilné činy, k tomu, aby to oznámila príslušným orgánom.**

- (6a) Členské štáty by mali obetiam s osobitnou potrebou dodatočnej psychologickej podpory, ktorá sa preukázala individuálnym posúdením, uľahčovať sprostredkovanie služieb, ktoré sú schopné takúto dodatočnú psychologickú podporu poskytovať, pričom sa zohľadní dostupnosť zdrojov a týchto služieb.

- (7) Cielené a integrované služby podpory by mali byť dostupné širokej škále obetí s osobitnými potrebami. Medzi takéto obete môžu patriť nielen obete sexuálneho násillia, obete rodovo motivovaného násillia a obete domáceho násillia, ale aj obete obchodovania s ľuďmi, obete organizovanej trestnej činnosti, obete so zdravotným postihnutím, obete vykorisťovania, obete trestných činov z nenávisti, obete terorizmu alebo obete **trestných činov, ktoré patria do právomoci Medzinárodného trestného súdu** [...]. V reakcii na nedostatky zistené v hodnotení [...] členské štáty **môžu** vypracovať osobitné protokoly alebo usmernenia, ktorými sa bude riadiť organizácia činností služieb špecializovanej podpory, aby tak bolo možné [...] **primerane** reagovať na celý rad potrieb obetí s osobitnými potrebami. Takéto protokoly **alebo usmernenia** by sa mali vypracovať v koordinácii a spolupráci medzi relevantnými **zainteresovanými stranami, ako sú napríklad ústredné orgány v súlade s vnútornou štruktúrou alebo rozdelením právomocí v členských štátoch**, orgány presadzovania práva, prokuratúra, **justičné orgány** [...], orgány zaistenia a zadržania, v **konzultácii so** službami restoratívnej spravodlivosti a službami na podporu obetí.

- (8) V snahe zabrániť vážnym dôsledkom viktimizácie v ranom veku, ktoré môžu negatívne ovplyvniť celý život obetí, je nevyhnutné zabezpečiť, aby bola všetkým detským obetiam poskytovaná najvyššia úroveň podpory a ochrany. **Všetky příslušné orgány by mali přijat přístup zohľadňujúci potreby detí. Okrem toho je dôležité, aby [...] najzraniteľnejšie detské obeť v súlade s ich individuálnymi potrebami, a najmä [...] detské obeť sexuálneho zneužívania [...] využívali cielené a integrované služby podpory a ochrany, čo zahŕňa koordinovaný a kooperatívny prístup justičných orgánov a sociálnych služieb [...]. Členské štáty sa vyzývajú, aby tam, kde je to možné, poskytovali tieto služby v tých istých priestoroch.** [...] V snahe zaistiť účinnú ochranu detskej obeť v prípade, že na trestnom čine má účasť nositeľ rodičovských práv a povinností [...] **spôsobom, ktorý zahŕňa konflikt záujmov medzi detskou obeťou a nositeľom rodičovských práv a povinností,** bolo doplnené ustanovenie, ktoré má zabezpečiť, aby [...] **žáden úkon, ktorý si vo vedení trestných konaní vyžaduje súhlas,** ako je napríklad oznamovanie trestného činu, lekárske alebo súdnolekárske vyšetrenie, sprostredkovanie služieb podpory alebo psychologické podpory [...], **ako sa stanovuje vo vnútroštátnom práve,** nebol podmienený súhlasom nositeľa rodičovských práv a povinností, pričom sa vždy prihliada na najlepšie záujmy dieťaťa.

- (8a) Účast' na súdnom konaní môže byť pre obeť emocionálne ťažkou a náročnou skúsenosťou. Z tohto dôvodu by sa všetkým obetiam, ktoré potrebujú informácie a emocionálnu podporu v priestoroch súdu, v ktorých prebieha trestné konanie, s osobitným zameraním na závažné trestné činy, mali poskytnúť primerané informácie týkajúce sa organizačných aspektov súdnej fázy v rámci trestného súdneho konania, ako aj emocionálna podpora. Emocionálnu podporu možno chápať ako empatický prístup k obeť, aby získala pocit, že je akceptovaná, v bezpečí a môže sa slobodne vyjadrovať. Emocionálnu podporu môžu poskytovať napríklad zamestnanci súdu, vyškolení dobrovoľníci alebo príslušné orgány vymedzené členskými štátmi. Takáto pomoc si nevyžaduje poskytnutie dodatočných zariadení alebo trvalú prítomnosť služieb na podporu obetí v priestoroch súdu.

- (9) [...]Všetky obete v Únii by mali mať[...] v **súlade s ich** postavením v trestnom konaní právo **získať informácie** [...] o rozhodnutiach, ktoré boli vydané počas súdneho konania, [...] **pokiaľ ide o** osobitné ochranné opatrenia, ktoré majú k dispozícii obete s osobitnými potrebami ochrany. **Vnútroštátne právo môže obetiam ponúknuť možnosť požiadať o preskúmanie takýchto rozhodnutí prijatých počas súdneho konania.** Procesné pravidlá, na základe ktorých môžu obete požiadať o preskúmanie takýchto rozhodnutí vydaných počas súdneho konania, by sa mali stanovíť vo vnútroštátnom práve. [...]

(9a) Ochrana osobných údajov obete môže byť dôležitým prostriedkom na predchádzanie sekundárnej a opakovanej viktimizácii, zastrašovaniu a pomstám. Obet' môže uviesť možné obavy v súvislosti s rizikom pre seba alebo tretiu osobu, že bude vystavená hrozbám alebo násiliu, ak by sa páchatel'ovi oznámili určité osobné kontaktné údaje, na základe ktorých príslušný orgán vykoná konečné posúdenie. Ak príslušné orgány určené podľa vnútroštátneho práva z úradnej moci alebo na žiadosť obete posúdia, že by mohlo existovať riziko, že obet' alebo tretia osoba môže byť vystavená hrozbám alebo násiliu, určité osobné kontaktné údaje by sa páchatel'ovi nemali poskytnúť, pokiaľ nesprístupnením informácií nebude dotknuté právo na obhajobu.

- (10) Všetky obeť by sa mali posudzovať včasným, vhodným, účinným a primeraným spôsobom v **súlade s vnútroštátnymi postupmi**. Je nevyhnutné zabezpečiť, aby bola obetiam poskytovaná podpora a ochrana, ktorá zodpovedá ich individuálnym potrebám. Individuálne posudzovanie potrieb obetí v oblasti podpory a ochrany by malo **trvať tak dlho, ako je to potrebné, v závislosti od individuálnych potrieb obetí. Znamená to, že by sa to malo uskutočňovať postupne, pričom niektoré obeť budú mať kontakt len s policajnými orgánmi, zatiaľ čo iné obeť prejdú ďalšími fázami individuálneho posúdenia. Potreba podpory a ochrany obetí sa môže v priebehu trestného konania zmeniť.** [...] Všetky obeť by sa mali posudzovať v **čo najskoršom možnom štádiu, ako je [...]** prvý kontakt s príslušnými orgánmi, **napríklad s orgánmi presadzovania práva a prokuratúrou**, aby sa zabezpečila identifikácia najzraniteľnejších obetí v počiatočných štádiách konania. Obeť, ktoré si vyžadujú také komplexnejšie posúdenie, by mali byť v ďalších fázach posudzované **príslušnými orgánmi alebo akoukoľvek inou inštitúciou, organizáciou alebo subjektom, ako napríklad** službami na podporu obetí, a **ak je to možné** psychológmi. [...] **Kontakt s linkami pomoci by sa nemal považovať za prvý kontakt s príslušnými orgánmi.**
- V individuálnom posúdení by sa malo na **základe dostupných informácií** prihliadať aj na situáciu páchatel'a, ktorý môže mať násilnícku minulosť, vlastniť zbrane alebo užívať drogy a môže tak pre obeť predstavovať väčšie riziko. Individuálne posúdenie potrieb obetí by malo zahŕňať nielen posúdenie potrieb v oblasti ochrany, ale aj potrieb v oblasti podpory. Je nevyhnutné identifikovať obeť, ktoré si vyžadujú osobitnú podporu, aby sa tak cieľená podpora, ako napríklad [...] psychologická pomoc, poskytovala tým, ktorí ju potrebujú.
- Členské štáty môžu určiť praktickú organizáciu individuálneho posúdenia prostredníctvom akéhokoľvek relevantného protokolu alebo usmernenia, ako sa stanovuje v tejto smernici. Členské štáty by mali zabezpečiť, aby sa so všetkými osobnými údajmi zaobchádzalo v súlade s právnymi predpismi Únie o ochrane údajov, ktoré môžu v prípade potreby vyžadovať prijatie legislatívnych opatrení.**

(11) Vďaka lepšiemu posudzovaniu potrieb obetí v oblasti ochrany by obeť, ktoré fyzickú ochranu potrebujú, mali mať možnosť dostať takúto ochranu vo forme, ktorá je prispôbena ich konkrétnej situácii. Takéto opatrenia [...] **môžu v súlade s vnútroštátnym právom zahŕňať prítomnosť orgánov presadzovania práva alebo ďalších subjektov poskytujúcich fyzickú ochranu alebo zamedzenie kontaktu** [...] páchateľa s **obeťou** na základe vnútroštátnych ochranných príkazov. Takéto opatrenia môžu mať trestnoprávny, správny alebo občianskoprávny charakter.

(12) [...] ¹¹[...]

¹¹ [...]

- (13) Obete nemôžu účinne uplatňovať svoje právo na informácie a právo na podporu a ochranu podľa svojich individuálnych potrieb, ak v ich vnútroštátnych justičných systémoch nedochádza k spolupráci a koordinácii medzi subjektami prichádzajúcimi do kontaktu s obeťami. Bez úzkej spolupráce a koordinácie medzi **relevantnými zainteresovanými stranami, ako sú napríklad ústredné orgány v súlade s vnútornou štruktúrou alebo rozdelením právomocí v členských štátoch**, [...] orgány presadzovania práva, prokuratúra, [...] **justičné orgány**, orgány zaistenia a zadržania, v **konzultácii so** službami restoratívnej **spravodlivosti** [...] a službami na podporu obetí, je pre obeť náročné účinne si [...] **uplatňovať** práva podľa **tejto** smernice [...]. Ďalšie orgány, ako napríklad poskytovatelia zdravotnej starostlivosti, vzdelávania a sociálnych služieb, sa vyzývajú, aby sa tiež zapojili do tejto spolupráce a koordinácie. Platí to najmä vo vzťahu k detským obeťam.

(14) [...] **P**[...]rotokoly **alebo usmernenia** sú nevyhnutným predpokladom na zabezpečenie toho, aby boli **napríklad** obetiam poskytované informácie o ich právach a ich prípade a aby boli obeť náležite posudzované, čo im následne umožní získať podporu a ochranu zodpovedajúcu ich individuálnym potrebám, ktoré sa v priebehu času menia. Protokoly **alebo usmernenia nezáväzného charakteru** by mali byť zavedené [...] spôsobom, ktorý najlepšie zodpovedá vnútroštátnym právnym poriadkom a organizácii justície v členských štátoch. [...] **Tieto protokoly alebo usmernenia sa môžu vzťahovať** [...] na činnosti týkajúce sa poskytovania informácií obetiam, uľahčovania oznamovania trestných činov pre najzraniteľnejšie obeť vrátane obetí v zaistení a zadržaní, ako aj individuálneho posudzovania potrieb obetí. **Pokiaľ ide o poskytovanie informácií obetiam, protokolmi sa môže zabezpečiť, aby takéto informácie boli jednoduché a ľahko zrozumiteľné, poskytované včas, opakované a vo viacerých formátoch vrátane ústnej, písomnej a digitálnej formy. Pokiaľ ide o obeť v zaistení a zadržaní, v protokoloch sa môže špecifikovať prístup obetí k informáciám o ich právach, metódach oznamovania trestných činov a prístupe k podpore a ochrane v súlade s ich potrebami.** [...] V protokoloch **alebo usmerneniach** sa [...] **môžu** stanoviť všeobecné pokyny k tomu, ako komplexne vykonávať služby a činnosti podľa **tejto** smernice [...] bez toho, aby sa tieto protokoly alebo usmernenia zaoberali jednotlivými prípadmi. **V tejto súvislosti je dôležité, aby členské štáty vo vhodných prípadoch prijali potrebné opatrenia, ktoré umožnia zhromažďovať a zdieľať informácie, vrátane informácií obsahujúcich osobné údaje obetí, medzi príslušnými orgánmi a službami na podporu obetí, aby sa tak zabezpečil prístup k informáciám a náležitá podpora a ochrana jednotlivých obetí. Vypracovaním protokolov alebo usmernení by nemali byť dotknuté už existujúce metódy spolupráce a koordinácie medzi príslušnými orgánmi a inými osobami prichádzajúcimi do kontaktu s obetami v členských štátoch.**

- (14a) Informačné a komunikačné technológie by mohli zahŕňať napríklad e-maily, živé chaty na internete, videohovory a online portály s prístupom k informáciám pre registrovaných účastníkov. Členské štáty sa môžu slobodne rozhodnúť, ktoré komunikačné prostriedky sú najvhodnejšie vo vzťahu k rôznym ustanoveniam tejto smernice. Informácie od prvého kontaktu s príslušným orgánom sa môžu poskytovať elektronicky v štandardnom formáte. Ak si to obeť želajú, mali by mať naďalej k dispozícii možnosť osobnej komunikácie vrátane komunikácie s príslušnými orgánmi a so službami podpory. Ak si vnútroštátne systémy členských štátov vyžadujú osobitné metódy elektronickej identifikácie a podpisu, tieto systémy by mali v súlade s nariadením eIDAS poskytovať obetiam s pobytom v iných členských štátoch rovnaké možnosti prístupu.
- (15) Členské štáty by mali na zabezpečenie účinného dodržiavania opatrení stanovených v tejto smernici [...] vyčleniť dostatočné ľudské a finančné zdroje. Osobitná pozornosť by sa mala venovať zriadeniu liniek pomoci pre obeť, zabezpečeniu hladkého fungovania služieb špecializovanej podpory a individuálnemu posudzovaniu potrieb obetí v oblasti ochrany a podpory vrátane prípadov, keď takéto služby poskytujú mimovládne organizácie.

- (16) Únia a členské štáty sú zmluvnými stranami Dohovoru OSN o právach osôb so zdravotným postihnutím¹² a sú viazané záväzkami vyplývajúcimi z tohto dohovoru v rozsahu svojich príslušných právomocí. Podľa článku 13 uvedeného dohovoru sú zmluvné strany povinné zabezpečiť pre osoby so zdravotným postihnutím účinný prístup k spravodlivosti na rovnakom základe ako ostatným osobám, z čoho vyplýva potreba zabezpečiť prístupnosť a poskytnúť primerané úpravy, aby obeť so zdravotným postihnutím mohli užívať svoje práva ako obeť na rovnakom základe ako ostatné osoby. **V zmysle vymedzenia v článku 2 Dohovoru OSN o právach osôb so zdravotným postihnutím sú „primerané úpravy“ nevyhnutné a náležité zmeny a modifikácie, ktoré nepredstavujú neúmerné alebo nadmerné zaťaženie a ktoré sa vykonávajú, ak si to vyžaduje konkrétny prípad, s cieľom zabezpečiť, aby mohli osoby so zdravotným postihnutím využívať alebo uplatňovať všetky ľudské práva a základné slobody na rovnakom základe ako ostatné osoby.** Požiadavky na prístupnosť stanovené v prílohe I k smernici Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/882¹³ môžu uľahčiť vykonávanie uvedeného dohovoru a zabezpečiť, aby boli práva obetí stanovené v **tejto** smernici [...] prístupné osobám so zdravotným postihnutím.
- (17) Eurojust by mal v súlade so svojím mandátom podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/1727¹⁴ zabezpečiť, aby sa žiadostiam týkajúcim sa práv obetí venovala náležitá pozornosť.

¹² Ú. v. EÚ L 23, 27.1.2010, s. 37.

¹³ Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/882 zo 17. apríla 2019 o požiadavkách na prístupnosť výrobkov a služieb (Ú. v. EÚ L 151, 7.6.2019, s. 70).

¹⁴ **Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/1727 zo 14. novembra 2018 o Agentúre Európskej únie pre justičnú spoluprácu v trestných veciach (Eurojust) a o nahradení a zrušení rozhodnutia Rady 2002/187/SVV (Ú. v. EÚ L 295, 21.11.2018 s. 138).**

- (18) Zber presných a koherentných údajov a včasné zverejňovanie zozbieraných údajov a štatistík má zásadný význam pre zaistenie úplnej informovanosti o právach obetí trestných činov v Únii. Očakáva sa, že zavedenie požiadavky, aby členské štáty harmonizovaným spôsobom zbierali údaje o uplatňovaní vnútroštátnych postupov vzťahujúcich sa na obe trestných činov – **ak sú takéto údaje dostupné na ústrednej úrovni** – a aby ich každé tri roky oznamovali Komisii, bude mať zásadný význam z hľadiska prijímania politík a stratégií založených na údajoch. Agentúra pre základné práva by mala naďalej pomáhať Európskej komisii a členským štátom pri zbere údajov a tvorbe a šírení štatistík o obetiach trestných činov a pri **oznamovaní údajov dostupných na ústrednej úrovni preukazujúcich [...]**, ako si obe uplatňujú svoje práva stanovené v tejto smernici.
- (19) Zásada účinnosti práva Únie vyžaduje, aby členské štáty zaviedli primerané a účinné prostriedky nápravy pre prípad porušenia práva, ktoré jednotlivcom priznalo právo Únie. Na **základe Charty základných práv Európskej únie** by mal byť k dispozícii účinný prostriedok nápravy v prípade, že dôjde k úplnému alebo čiastočnému [...] oslabeniu alebo zamietnutiu práv podľa **tejto** smernice.
- (19a) **Touto smernicou ako horizontálnou smernicou nie sú dotknuté ďalekosiahlejšie ustanovenia iných aktov Únie, ktorými sa cielenejším spôsobom riešia osobitné potreby konkrétnych kategórií obetí, ako sú napríklad obe obchodovania s ľuďmi, obe sexuálneho zneužívania a sexuálneho vykorisťovania detí vrátane materiálu obsahujúceho sexuálne zneužívanie detí, obe násilia na ženách a domáceho násilia a obe terorizmu.**

- (20) Keďže ciele tejto smernice nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni členských štátov vzhľadom na to, že je potrebné uľahčiť justičnú spoluprácu v trestných veciach zaistením dôvery v rovnaký prístup k právam obetí bez ohľadu na to, kde v EÚ k trestnému činu došlo, ale z dôvodov rozsahu a dôsledkov plánovaných opatrení ich možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o Európskej únii. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku táto smernica neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie týchto cieľov.
- (21) V súlade s článkami 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska, ktorý je pripojený k Zmluve o Európskej únii a Zmluve o fungovaní Európskej únie, sa Dánsko nezúčastňuje na prijatí tejto smernice, nie je ňou viazané ani nepodlieha jej uplatňovaniu.

- (22) [...]V súlade s článkom 3 a článkom 4a ods. 1 Protokolu č. 21 o postavení Spojeného kráľovstva a Írska s ohľadom na priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti, ktorý je pripojený k Zmluve o Európskej únii a Zmluve o fungovaní Európskej únie, Írsko [...] listom z **27. októbra 2023** [...] [...] oznámilo želanie zúčastniť sa na prijatí a uplatňovaní tejto smernice.[...]
[...]
- (23) V súlade s článkom 42 ods. 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/1725¹⁵ sa uskutočnili konzultácie s európskym dozorným úradníkom pre ochranu údajov, ktorý [XX. XX. 2023] vydal stanovisko¹⁶.
- (24) Smernica 2012/29/EÚ by sa preto mala zodpovedajúcim spôsobom zmeniť,
- PRIJALI TÚTO SMERNICU:**

¹⁵ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/1725 z 23. októbra 2018 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov inštitúciami, orgánmi, úradmi a agentúrami Únie a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 45/2001 a rozhodnutie č. 1247/2002/ES (Ú. v. EÚ L 295, 21.11.2018, s. 39).

¹⁶ [Úrad pre publikácie: uviesť poznámku pod čiarou, keď bude stanovisko k dispozícii].

Článok 1

Smernica 2012/29/EÚ sa mení takto:

1. Vkladá sa tento článok:

„Článok 3a

Linka pomoci pre obeť

1. Členské štáty prijímú potrebné opatrenia na zriadenie ľahko prístupných, používateľsky ústretových, bezplatných a dôverných liniek pomoci pre obeť, ktoré:
 - a) poskytujú obetiam informácie uvedené v článku 4 ods. 1;
 - b) ponúkajú emocionálnu podporu;
 - c) v prípade potreby sprostredkujú obetiam služby špecializovanej podpory a/alebo špecializované linky pomoci.
2. Členské štáty zabezpečia, aby linky pomoci uvedené v odseku 1 boli poskytované prostredníctvom telefónnej linky pomoci [...] **voliteľnej prostredníctvom** harmonizovaného čísla EÚ „116 006“, **ktoré môže fungovať popri existujúcich národných číslach, a môžu poskytovať takéto služby aj prostredníctvom iných bezpečných a prístupných informačných a komunikačných technológií vrátane online aplikácií a webových sídiel.**
3. Členské štáty prijímú vhodné opatrenia na zabezpečenie toho, aby boli služby uvedené v odsekoch 1 a 2 dostupné v [...] **úradnom jazyku alebo jazykoch[...] členských štátov, ako sa stanovuje vo vnútroštátnom práve. Členské štáty sa usilujú zabezpečiť poskytovanie týchto služieb v [...] aspoň jednom ďalšom [...] jazyku[...], ktorý sa v danom členskom štáte najviac používa.**
4. Linky pomoci môžu byť zriadené verejnými alebo mimovládnyimi organizáciami a ich činnosť môže byť organizovaná na profesionálnom alebo dobrovoľnom základe.“.

2. Vkladá sa tento článok 5a:

„Článok 5a

Oznamovanie trestných činov

1. Členské štáty zabezpečia, aby obeť mohli v **prípade potreby a okrem už existujúcich metód oznamovania trestných činov** oznamovať trestné činy príslušným orgánom prostredníctvom ľahko prístupných a používateľsky ústretových informačných a komunikačných technológií. Táto možnosť zahŕňa aj predkladanie dôkazov, ak je to možné. **Takýmito možnosťami nie sú dotknuté vnútroštátne procesné pravidlá týkajúce sa formalizácie oznamovania a predkladania dôkazov online.**

[...]

- 2.[...] Členské štáty zabezpečia, aby obeť mohli účinne oznamovať trestné činy spáchané v zariadeniach určených na zaistenie a zadržanie. Zariadenia určené na zaistenie a zadržanie zahŕňajú okrem ústavov na výkon trestu odňatia slobody aj ústavy na výkon väzby a celý policajného zaistenia pre podozrivé a obvinené osoby a osobitné zariadenia určené na zaistenie žiadateľov o medzinárodnú ochranu a zariadenia určené na zaistenie pred vyhostením[...]. [...]

Možnosť účinne oznamovať trestné činy sa vzťahuje aj na pobytové tábory, v ktorých sú umiestnení žiadatelia o medzinárodnú ochranu a osoby s udelenou medzinárodnou ochranou.

- 3.[...] V prípade, že trestné činy **príslušným orgánom oznamujú deti**, členské štáty zabezpečia, aby postupy oznamovania boli bezpečné, **vykonávali sa dôverným spôsobom v súlade s vnútroštátnym právom** a aby boli navrhnuté a prístupné spôsobom vhodným pre deti a v jazyku, ktorý náležite zohľadňuje vek a vyspelosť dieťaťa.

[...]

3. Článok 8 sa mení takto:

a) odsek 2 sa nahrádza takto:

„2. Členské štáty zabezpečia, aby boli obeť kontaktované príslušnými všeobecnými službami podpory alebo službami špecializovanej podpory, ak individuálne posúdenie uvedené v článku 22 preukáže potrebu takejto podpory a obeť súhlasí s tým, aby bola službami podpory kontaktovaná, alebo ak obeť o podporu požiada sama.“;

b) dopĺňa sa tento odsek:

„6. **Členské štáty sa usilujú zabezpečiť, aby s[...]**lužby na podporu obetí [...] zostali v prevádzke aj v čase kríz, ako sú zdravotné krízy[...] alebo iné núdzové stavy, **s cieľom zabezpečiť aspoň základné potreby obetí.**“.

4. Článok 9 sa mení takto:

a) v odseku 1 sa písmeno c) nahrádza takto:

„c) emocionálnu a prípadnú psychologickú podporu [...]. Ak individuálne posúdenie uvedené v článku 22 preukáže, že existuje osobitná potreba **dodatočnej** psychologickej podpory, **členské štáty uľahčujú obetiam sprostredkovanie služieb, ktoré sú schopné poskytovať dodatočnú psychologickú podporu [...], ako sa stanovuje vo vnútroštátnom práve, zohľadňujúc pritom všetky relevantné protokoly alebo usmernenia uvedené v článku 26a ods. 1.**“;

b) v odseku 3 sa písmeno b) nahrádza takto:

„b) cielenú a integrovanú podporu vrátane podpory a poradenstva pri traume pre obeť s osobitnými potrebami, ako sú obeť sexuálneho násillia, obeť rodovo motivovaného násillia vrátane násillia na ženách a domáceho násillia, na ktoré sa vzťahuje smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ).../...¹⁷ [*o boji proti násilliu na ženách a domácejmu násilliu*], obeť obchodovania s ľuďmi, **na ktoré sa vzťahuje smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) .../...(, ktorou sa mení smernica 2011/36/EÚ o prevencii obchodovania s ľuďmi a boji proti nemu a o ochrane obetí obchodovania)**, obeť organizovanej trestnej činnosti, obeť so zdravotným postihnutím, obeť vykorisťovania, obeť trestných činov z nenávisti, obeť terorizmu a obeť **trestných činov, ktoré patria do právomoci Medzinárodného trestného súdu [...].**“;

¹⁷ Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) .../... o boji proti násilliu na ženách a domácejmu násilliu (Ú. v. EÚ ...).

c) dopĺňa sa tento odsek:

„4. Ćlenské štáty poskytujú v **súlade s vnútroštátnymi postupmi uvedenými v článku 22 ods. 1** služby ochrany a špecializovanej podpory, ktoré sú potrebné na **náležitú** [...] riešenie celej škály potrieb obetí s osobitnými potrebami, **pričom zohľadnia** [...] **všetky relevantné protokoly[...] alebo usmernenia** uvedené v článku 26a ods. 1 písm. c).“

5. V kapitole II sa vkladá tento článok 9a:

„Článok 9a

Cielené a integrované služby podpory pre deti

1. Ćlenské štáty prijímú potrebné opatrenia na zabezpečenie dostupnosti cielených a integrovaných [...] služieb **podpory** pre deti, ktoré primerane ich veku poskytujú podporu a ochranu potrebnú na komplexné riešenie celej škály potrieb detských obetí.
2. Cielené a integrované služby podpory pre detské obete zabezpečujú v **súlade s odsekom 4** koordinovaný multiinštitucionálny mechanizmus, ktorý zahŕňa tieto služby:
 - a) poskytovanie informácií, **ako sa uvádza v článku 4**;
 - b) lekárske vyšetrenie;
 - c) emocionálna a psychologická podpora;
 - d) možnosť oznamovania trestných činov;
 - e) individuálne posúdenie potrieb v oblasti ochrany a podpory uvedené v článku 22;
 - f) zhotovovanie videozáznamov z výpovedí uvedených v článku 24 ods. 1 písm. a).

3. **Niektoré alebo všetky s[...]lužby uvedené v odseku 2 sa [...] môžu poskytovať v tých istých priestoroch.**“;
4. **Služby uvedené v odseku 2 sa poskytujú v súlade s individuálnymi potrebami obetí. Osobitná pozornosť sa venuje závažnosti ujmy, ktorú utrpeli detské obeť, najmä ujme spôsobenej sexuálnymi trestnými činmi.**
6. Vkladajú sa tieto články 10a a 10b:

„Článok 10

Právo na **získanie [...] informácií a emocionálnej podpory v priestoroch súdu**

Členské štáty prijímú opatrenia potrebné na [...] **zabezpečenie toho, aby obeť získali v priestoroch súdu [...] všeobecné informácie o organizačných aspektoch súdnej fázy v rámci trestného súdneho konania a emocionálnu podporu [...]. Takéto informácie a podpora sa v prípade potreby poskytujú v súlade s individuálnymi potrebami obetí.**

Článok 10b

Právo na [...] **informácie o rozhodnutiach vydaných počas súdneho konania**

1. Členské štáty zabezpečia, aby obeť boli v **súlade s ich postavením v rámci trestného konania, ako sa vymedzuje vo vnútroštátnom práve**, bezodkladne informované o rozhodnutí[...] **stanovenom v článku 23 ods. 3** vydanom v súdnom konaní [...]. Členské štáty môžu obetiam poskytnúť možnosť požiadať o preskúmanie rozhodnutí podľa článku 23 ods. 3. [...]

2. **V prípadoch, v ktorých môžu obeť požiadať o preskúmanie rozhodnutia podľa článku 23 ods. 3, sa [...] procesné pravidlá [...] pre také preskúmanie stanovia vo vnútroštátnom práve.**

[...] Rozhodnutia podľa článku 23 ods. 3 a akékoľvek posúdenie preskúmania takého rozhodnutia nesmú neprimerane nepredĺžiť trestné konanie.“.

[...]

7[...]. Článok 17 sa mení takto:

(a) v odseku 1 sa písmeno b) nahrádza takto:

„b) v maximálnej možnej miere využiť v **súlade s právom Únie a vnútroštátnym právom** ustanovenia o videokonferenciách [...] s cieľom uľahčiť obetiam s pobytom v zahraničí účasť na trestných konaniach v **súlade s ich postavením podľa uplatniteľných procesných pravidiel**.“;

b) dopĺňa sa tento odsek:

„4. Členské štáty v **súlade s nariadením (EÚ) 2018/1727¹⁸** zabezpečia, aby príslušné orgány mohli požiadať Eurojust o pomoc a zasielať mu informácie s cieľom uľahčiť spoluprácu s príslušnými orgánmi iných členských štátov v cezhraničných prípadoch.“.

8[...]. V článku 21 sa dopĺňa tento odsek:

„3. Členské štáty **prijmú opatrenia potrebné na** zabezpečenie toho, aby sa v prípade, **ak príslušné orgány z úradnej moci alebo na základe žiadosti obete konštatujú, že by mohlo existovať riziko, že obet' alebo tretia osoba môže byť vystavená hrozbám alebo násiliu**, osobné údaje, ktoré sa týkajú [...] miesta pobytu obete, alebo [...] **iné rovnocenné kontaktné údaje** [...] páchateľovi neposkytli [...], **pokiaľ nesprístupnením informácií nebude dotknuté právo na obhajobu**.“.

¹⁸ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/1727 zo 14. novembra 2018 o Agentúre Európskej únie pre justičnú spoluprácu v trestných veciach (Eurojust) a o nahradení a zrušení rozhodnutia Rady 2002/187/SVV, Ú. v. EÚ L 295, 21.11.2018 s. 138.

9[...]. Článok 22 sa mení takto:

a) názov sa nahrádza takto:

„Individuálne posúdenie obetí s cieľom identifikovať osobitné potreby v oblasti podpory a ochrany“;

b) odsek 1 sa nahrádza takto:

„1. Členské štáty zabezpečia, aby boli obeť v **súlade s vnútroštátnymi postupmi** včas podrobené individuálnemu posúdeniu v snahe identifikovať osobitné potreby v oblasti podpory a ochrany a určiť, či a v akom rozsahu by sa na ne mohli vzťahovať osobitné opatrenia stanovené v článku 9 ods. 1 písm. c) **v súvislosti s dodatočnou psychologickou podporou, článku 9a** a článkoch 23 a 24, vzhľadom na to, že sú obzvlášť zraniteľné voči sekundárnej a opakovanej viktimizácii, zastrašovaniu a pomste.“;

c) vkladá sa tento odsek 1a:

„1a. Individuálne posúdenie sa začne [...] v **čo najskoršom možnom štádiu, ako napríklad pri** prvom kontakte obeť s príslušnými orgánmi, a trvá tak dlho, ako je to potrebné v závislosti od špecifických potrieb každej obeť. Ak orgány prvého kontaktu dospejú v počiatočnej fáze individuálneho posúdenia k záveru, že je potrebné v posudzovaní pokračovať, takéto posúdenie sa v **prípade potreby** vykoná v **koordinácii** [...] s príslušnými inštitúciami a orgánmi v závislosti od fázy konania a individuálnych potrieb obetí v súlade so **všetkými relevantnými** [...] protokolmi[...] **alebo usmerneniami** uvedenými v článku 26a.“;

d) odseky 2 a 3 sa nahrádzajú takto:

„2. Pri individuálnom posúdení sa prihliada na:

- a) osobnú charakteristiku obete vrátane relevantných skúseností s diskrimináciou, a to aj vtedy, keď je založená na kombinácii viacerých dôvodov, ako je [...], pohlavie, vek, zdravotné postihnutie, náboženstvo alebo viera, jazyk, rasový, sociálny alebo etnický pôvod a sexuálna orientácia;
- b) druh alebo povahu trestného činu;
- c) okolnosti spáchania trestného činu;
- d) vzťah k páchatelovi a [...] **riziko, ktoré hrozí zo strany [...]** páchatela.

3. V rámci individuálneho posúdenia sa osobitná pozornosť venuje:

- a) obetiam, ktoré z dôvodu závažnosti trestného činu utrpeli značnú ujmu;
- b) obetiam trestného činu spáchaného s motívom zaujatosti alebo diskriminácie, ktorý by mohol súvisieť najmä s ich osobnou charakteristikou;
- c) obetiam, ktoré sú v dôsledku vzťahu k páchatelovi a závislosti od neho obzvlášť zraniteľné.

V tejto súvislosti sa berie náležitý ohľad na obeť terorizmu, organizovanej trestnej činnosti, obchodovania s ľuďmi, rodovo motivovaného násillia vrátane násillia na ženách a domáceho násillia, sexuálneho násillia, vykorisťovania alebo trestných činov z nenávisti, obeť **trestných činov, ktoré patria do právomoci Medzinárodného trestného súdu [...]**, a obeť so zdravotným postihnutím. Osobitná pozornosť sa venuje obetiam, ktoré patria do viac ako jednej z týchto kategórií.“;

e) vkladá sa tento odsek 3a:

„3a. V rámci individuálneho posúdenia sa osobitná pozornosť venuje riziku, ktoré predstavuje samotný páchatel',[...] **ako sa uvádza v ods. 2 písm. d). Toto riziko môže zahŕňať** [...] riziko násilného správania a ublíženia na zdraví, použitia zbrane, účasti v organizovanej zločineckej skupine, užívania drog alebo alkoholu, zneužívania detí, duševných problémov, nebezpečného prenasledovania, vyhrážania alebo nenávistných prejavov.“;

f) odsek 4 sa nahrádza takto:

„4. Na účely tejto smernice sa vychádza z predpokladu, že detské obeť majú vzhľadom na svoju zraniteľnosť voči sekundárnej a opakovanej viktimizácii, zastrašovaniu a pomste osobitné potreby v oblasti podpory a ochrany. S cieľom určiť, či a v akom rozsahu by sa na ne mohli vzťahovať osobitné opatrenia stanovené v článkoch 23 a 24, sa vykoná individuálne posúdenie detských obetí stanovené v odseku 1 tohto článku. Individuálne posúdenie detských obetí sa vykonáva v rámci cielených a integrovaných služieb podpory uvedených v článku 9a.“;

g) odsek 6 sa nahrádza takto:

„6. Individuálne posúdenie sa vykonáva za aktívnej účasti obeť, pričom sa prihliada na jej želania, a to aj v prípade, že si obeť neželá využiť osobitné opatrenia stanovené v článkoch 8, 9 ,9a, 23 a 24.“;

h) odsek 7 sa nahrádza takto:

„7. [...] **Členské štáty zabezpečia, aby sa individuálne posúdenie [...] preskúmalo v súlade s individuálnymi potrebami obete** s cieľom zabezpečiť, aby opatrenia v oblasti podpory a ochrany zodpovedali meniacim sa [...] **individuálnym potrebám** obete. Ak dôjde k výraznej zmene prvkov, na ktorých je individuálne posúdenie založené, členské štáty zabezpečia, aby bolo individuálne posúdenie v priebehu trestného konania aktualizované.

10. V článku 23 sa odsek 1 nahrádza takto:

„1. **Bez toho, aby boli dotknuté práva na obhajobu, a v súlade so zásadami voľnej úvahy justičných orgánov členské štáty zaistia, aby sa na obete s osobitnou potrebou ochrany, na ktoré sa vzťahujú osobitné opatrenia identifikované v rámci individuálneho posúdenia ustanoveného v článku 22 ods. 1, mohli vzťahovať opatrenia ustanovené v odsekoch 2, 3 a 4 tohto článku. Osobitné opatrenie plánované na základe individuálneho posúdenia sa nesmie prijať, ak to znemožňujú operačné alebo praktické prekážky, alebo v prípade, že je naliehavo potrebný výsluch obete, a skutočnosť, že by sa tak nestalo, by mohla obeť alebo ďalšiu osobu, alebo konanie poškodiť alebo ovplyvniť.**

11. V článku 23 ods. 2 sa písmeno d) nahrádza takto:

„d) všetky výsluchy obetí sexuálneho násilia, rodovo motivovaného násilia vrátane obetí násilia na ženách a domáceho násilia, na ktoré sa vzťahuje smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ).../...¹⁹ [*o boji proti násiliu na ženách a domácejmu násiliu*], pokiaľ ich nevedie prokurátor alebo sudca, vedie osoba rovnakého pohlavia ako obeť, ak si to obeť želá a ak sa tým nenaruší priebeh trestného konania.“.

¹⁹ Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) .../... o boji proti násiliu na ženách a domácejmu násiliu (Ú. v. EÚ ...).

12. V článku 23 sa dopĺňa tento odsek:

„4. Obete s osobitnými potrebami ochrany identifikované v súlade s článkom 22 ods. 1 majú počas trestného konania k dispozícii opatrenia na zabezpečenie ich fyzickej ochrany.

K takýmto opatreniam môžu patriť:

- a) nepretržitá alebo dočasná prítomnosť orgánov presadzovania práva **alebo iných subjektov poskytujúcich fyzickú ochranu v súlade s vnútroštátnym právom**;
- b) zákazy, obmedzujúce opatrenia alebo ochranné príkazy na zabezpečenie ochrany obetí pred akýmkoľvek násilnými činmi v **súlade s vnútroštátnym právom** [...].“

13. V článku 24 sa dopĺňa tento odsek:

„3. Ak má na trestnom čine účasť nositeľ rodičovských práv a povinností [...] **spôsobom, ktorý zahŕňa** konflikt záujmov medzi detskou obeťou a nositeľom rodičovských práv a povinností, členské štáty prihliadajú na najlepšie záujmy dieťaťa a zabezpečia, aby, **ako sa stanovuje vo vnútroštátnom práve**, žiaden úkon vyžadujúci si súhlas nebol podmienený súhlasom nositeľa rodičovských práv a povinností.“

14. Do kapitoly 5 sa vkladajú tieto články:

Protokoly **alebo usmernenia** na základe [...] koordinácie a spolupráce v **členských štátoch**

1. Členské štáty vypracujú a zavedú osobitné **nezáväzný** protokoly **alebo usmernenia**, ktorými sa riadi organizácia služieb a činnosti príslušných orgánov a iných osôb, ktoré prichádzajú do kontaktu s obetami, podľa tejto smernice. Takéto protokoly **alebo usmernenia** sa vypracujú v koordinácii a spolupráci medzi relevantnými **zainteresovanými stranami, ako sú napríklad ústredné orgány v súlade s vnútornou štruktúrou alebo rozdelením právomocí v členských štátoch**, orgány presadzovania práva, prokuratúra, [...] **justičné orgány**, orgány zaistenia a zadržania, v **konzultácii so** službami restoratívnej spravodlivosti a službami na podporu obetí s **cieľom reagovať na individuálne potreby obetí**. Členské štáty sa nabádajú, aby **prostredníctvom** [...] osobitných protokolov **alebo usmernení zabezpečili** [...] minimálne to, aby:

- a) obetiam boli poskytované informácie, ktoré sú prispôsobené ich meniacim sa individuálnym potrebám; [...]
- b) obeť, ktoré sú v **zariadeniach** určených na zaistenie **alebo v pobytových táboroch, v ktorých sú umiestnení žiadatelia o medzinárodnú ochranu a osoby s udelenou medzinárodnou ochranou, ako sa uvádza v článku 5 ods. 3,**[...]

[...] mohli využiť zjednodušený spôsob oznamovania trestnej činnosti;

[...]

- c) individuálne posúdenie potrieb obetí v oblasti podpory a ochrany podľa článku 22 a poskytovanie služieb podpory pre obeť s osobitnými potrebami prihládalo na individuálne potreby obetí v rôznych fázach trestného konania;
- d) **sa poskytovali služby ochrany a špecializovanej podpory potrebné na náležité riešenie celej škály potrieb obetí s osobitnými potrebami, ako sa uvádza v článku 9 ods. 4.**
2. Členské štáty zabezpečia, aby protokoly **alebo usmernenia** uvedené v odseku 1 boli v **prípade potreby** predmetom [...] preskúmania s cieľom zabezpečiť ich účinnosť, **ako napríklad v prípade významných zmien vnútroštátneho práva.** [...]

[...]

Článok 26b

Použitie [...] informačných a komunikačných technológií

1. Členské štáty zabezpečia, aby obeť trestných činov mohli svoje práva stanovené v článku 3a, článku 4 ods. 1, článku 5 ods. 1, článku 5a, **ods. 1 a 4**, , článku 6 ods. 1, 2, 4, 5 a 6 [...], **ako aj v článku 10b uplatňovať v súvislosti s informovaním obetí o rozhodnutiach, ktoré boli vydané v súdnych konaniach, prostredníctvom – ak sú k dispozícii – [...] informačných a komunikačných technológií.**
2. Obetiam trestných činov sa nesmie brániť v tom, aby mali prístup – **ak sú k dispozícii** – k **službám, ktoré poskytujú** vnútroštátne systémy ponúkajúce **informačné a komunikačné technológie** [...] uvedené v odseku 1 alebo aby ich inak využívali, na základe toho, že majú pobyt v inom členskom štáte.

3. Ak si vnútroštátne systémy ponúkajúce **informačné a komunikačné technológie** [...] vyžadujú použitie elektronickej identifikácie, podpisov a pečatí, členské štáty umožnia používanie oznámených schém elektronickej identifikácie, kvalifikovaných elektronických podpisov a kvalifikovaných elektronických pečatí ktoréhokoľvek iného členského štátu, ako sa stanovuje v nariadení Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 910/2014²⁰.

Článok 26c

Práva obetí so zdravotným postihnutím

1. Členské štáty zabezpečia, aby obeť so zdravotným postihnutím mohli využívať informačné a komunikačné technológie [...] uvedené v článku 26b tejto smernice na rovnakom základe ako ostatné osoby, a to splnením požiadaviek na prístupnosť stanovených v prílohe I k smernici Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/882²¹.
2. Členské štáty zabezpečia, aby obeť so zdravotným postihnutím mali prístup k všetkým postupom, ako aj službám podpory a ochranným opatreniam, na ktoré sa vzťahuje táto smernica, na rovnako základe ako ostatné osoby v súlade s požiadavkami na prístupnosť stanovenými v prílohe I k smernici (EÚ) 2019/882.

Členské štáty zabezpečia, aby boli obetiam so zdravotným postihnutím na požiadanie poskytnuté primerané úpravy.

²⁰ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 910/2014 z 23. júla 2014 o elektronickej identifikácii a dôveryhodných službách pre elektronické transakcie na vnútornom trhu a o zrušení smernice 1999/93/ES (Ú. v. EÚ L 257, 28.8.2014, s. 73).

²¹ Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/882 zo 17. apríla 2019 o požiadavkách na prístupnosť výrobkov a služieb (Ú. v. EÚ L 151, 7.6.2019, s. 70).

Článok 26d

[...]

„Článok 27a

[...]

[...]

15[...]. Článok 28 sa nahrádza takto:

„Článok 28

Poskytovanie údajov a štatistík

1. Každý členský štát prijme potrebné opatrenia na vytvorenie systému pre zber údajov a tvorbu a šírenie štatistík o obetiach trestných činov. Do štatistík sú zahrnuté údaje – **ak sú k dispozícii na ústrednej úrovni**, ktoré sú relevantné z hľadiska uplatňovania vnútroštátnych postupov vzťahujúcich sa na obete trestných činov [...] a **ktoré môžu zahŕňať** aspoň počet a druh oznámených trestných činov a počet, vek, a pohlavie obetí [...]. Zahŕňajú aj [...] **údaje dostupné na ústrednej úrovni preukazujúce**, ako si obete uplatňujú práva stanovené v tejto smernici. Na účely štatistiky uvedenej v tomto ustanovení môžu členské štáty použiť údaje získané na základe príslušných nástrojov Únie.

2. Členské štáty **sa usilujú** zbierať štatistické údaje uvedené v tomto článku na základe spoločnej dezagregácie vypracovanej v spolupráci s Komisiou (Eurostatom). Tieto údaje zasielajú Komisii (Eurostatu) každé tri roky. Zasielané údaje nesmú obsahovať osobné údaje.
3. Agentúra Európskej únie pre základné práva poskytuje členským štátom a Komisii podporu pri zbere, tvorbe a šírení **dostupných** štatistík o obetiach trestných činov a pri oznamovaní **dostupných údajov preukazujúcich** [...], ako si obete uplatňovali svoje práva stanovené v tejto smernici.
4. Komisia (Eurostat) poskytuje členským štátom podporu pri zhromažďovaní údajov uvedených v odseku 1, a to aj stanovením spoločných noriem. [...]
5. Členské štáty sprístupnia zozbierané štatistické údaje verejnosti. Štatistiky nesmú obsahovať osobné údaje.“;

[...]

16[...]. Článok 29 sa nahrádza takto:

„Článok 29

Podávanie správ Komisiou a preskúmanie

Komisia do [šiestich rokov od prijatia] predloží Európskemu parlamentu a Rade správu o uplatňovaní tejto smernice. V správe sa posúdi, v akom rozsahu prijali členské štáty opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou vrátane ich technickej realizácie.

K správe sa v prípade potreby pripojí legislatívny návrh.“.

Článok 2

Transpozícia

1. Členské štáty prijímú potrebné opatrenia na dosiahnutie súladu s touto smernicou [*do dvoch rokov od nadobudnutia jej účinnosti*] s výnimkou ustanovení potrebných na dosiahnutie súladu s článkom 26b, ktoré sa prijímú a uverejnia [*do štyroch rokov od nadobudnutia jej účinnosti*]. Bezodkladne o tom informujú Komisiu.

Členské štáty uvedú priamo v prijatých opatreniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze upravujú členské štáty.

2. Členské štáty oznámia Komisii znenie hlavných opatrení vnútroštátneho práva, ktoré prijímú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

Článok 3

Nadobudnutie účinnosti

Táto smernica nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jej uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Táto smernica je určená členským štátom v súlade so zmluvami.

V Bruseli

Za Európsky parlament

predseda/predsedníčka

Za Radu

predseda/predsedníčka